

בש"פ 5245/20 - חסן שאני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5245/20

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

העורר:

חסן שאני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית
המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ת' נסים שי)
במ"ת 65544-05-20 מיום 30.6.2020

תאריך הישיבה:

ט"ו באב התש"ף

(5.8.2020)

בשם העורר:

עו"ד איאדח'ליל

בשם המשיבה:

עו"ד ענת גרינבאום

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ת' נסים שי) במ"ת 65544-05-20 מיום 30.6.2020, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו, בכפוף לקבלת חוות דעת מנהלת הפיקוח בדבר היתכנות הפיקוח האלקטרוני בכתובת המוצעת. הערר מכון נגד ההחלטה לעצור את העורר בפיקוח אלקטרוני, וזאת בניגוד להמלצת שירות המבחן לשחררו לחלופת מעצר.

1. ביום 31.5.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות נשק. בתמצית יצוין כי בכתב האישום נטען כי העורר ואחיינו הקטין רכשו אקדח, מחסנית ו-12 כדורים תואמים. לאחר הרכישה החביאו את האקדח והפריטים הנוספים שרכשו בבית הקטין, בהסכמת אביו. כתב אישום הוגש גם נגד האב ונגד הקטין, כאשר האב שוחרר והקטין הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בכפר מגוריו בעין מאהל.
2. בדיון שהתקיים ביום 7.6.2020 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה נגדו ועילת מעצר, וביקש להפנותו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר מעצר בעניינו, שיבחן האפשרות לשחררו לחלופה, לרבות בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני. בהתאם לכך הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר מעצר לצורך בחינת המסוכנות וחלופות המעצר שהוצעו על ידי העורר, לרבות על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.
3. בתסקיר שירות המבחן שהוגש צוין כי שירות המבחן התרשם שהעורר מנהל אורח חיים נורמטיבי ואיננו בעל דפוסים עבריינים או אלימים. עוד התרשם שירות המבחן כי חוויית המעצר הבהירה לעורר באופן חד משמעי את ההשלכה שיש לבחירותיו. משכך, קבע שירות המבחן כי הסיכון הנשקף מהעורר להישנות העבירות הוא נמוך. שתי חלופות מעצר שהציע העורר נבחנו והומלץ על חלופת המעצר שהוצעה בבית דודתו ביישוב דבוריה, בפיקוחם של בני משפחה. שירות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחים המוצעים, וציין כי מדובר במי שמגלים מודעות למהות התפקיד והאחריות המוטלת עליהם מכוחו. המשיבה התנגדה לשחררו של העורר, בשים לב למהות העבירות המיוחסות לו, שהכלל בעניין הוא מעצר מאחורי סורג וברית, ומכיוון שסברה כי אין חלופה שתאיין את הסיכון הנשקף ממבצעי עבירות מסוג זה.
4. לאחר קיום דיון ביום 30.6.2020 החליט בית המשפט המחוזי להורות על העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני. בהחלטתו ציין בית המשפט כי על אף המלצתו החיובית של שירות המבחן, נוכח חומרת המעשים המיוחסים לעורר, לא ניתן לאיין את מסוכנותו בשחרור לחלופת מעצר בתנאים בלבד. בית המשפט התרשם לחיוב מהמפקחים המוצעים על ידי העורר, אולם נוכח מהות המעשים המיוחסים לו והעובדה שמקום החלופה המוצע קרוב למקום מגוריו, נמצא כי יש צורך בפיקוח באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני.
5. מכאן הערר שלפני. לטענת העורר שגה בית המשפט כאשר הורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, במקום להורות על שחרורו בערובה. זאת שעה שאין לו כל עבר פלילי, הוא מורה בבית ספר, מגיע ממשפחה נורמטיבית ומדובר באירוע נקודתי. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שמדובר באקדח לא תקין, ואין הוכחה שנעשה בו שימוש או שהייתה כוונה להשתמש בו. כן שגה בית המשפט כאשר לא אימץ את המלצות שירות המבחן והוא הופלה לרעה לעומת הקטין ואביו.
6. המשיבה טענה כי הכלל בעבירות נשק הוא מעצר מאחורי סורג וברית. בנסיבות העניין, החלטת בית המשפט מאוזנת וסבירה ולוקחת בחשבון את כל השיקולים הצריכים לעניין. המשיבה שללה את הטענה כי מדובר באקדח תקול וציינה כי מדובר בנשק שמסוגל לירות ולגרור למוות. במישור המהותי נטען כי גם אם מדובר בנשק תקול, אין הדבר מקהה את המסוכנות הנשקפת מהעורר.
7. לאחר עיון בערר ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערר.

8. בית משפט זה עמד לא אחת על כך שהמסוכנות הנובעת מעבירות נשק היא כזו אשר על פי רוב לא ניתן לאיינה בדרך של חלופת מעצר, ולכן שחרור לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות אלו ייעשה במקרים חריגים (ראו: בש"פ 6491/18 מדינת ישראל נ' סרסור, פסקה 10 (13.9.2018)). בעניינו, בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה כי למרות אורח חייו הנורמטיבי שקיים העורר והתרשמותו מהמפקחים המוצעים, אין מקום להסתפק בחלופת מעצר ויש להוסיף נדבך נוסף של פיקוח אלקטרוני. בהחלטות כגון דא, שהתקבלו לאחר שקילת הסיכונים הרלוונטיים לעניין, אין בית משפט זה נוהג להתערב (ראו: בש"פ 7550/19 מדינת ישראל נ' טויל, פסקה 7 (18.11.2019); בש"פ 6750/19 מדינת ישראל נ' אבו זייד, פסקה 8 (30.10.2019)). זאת, בין היתר, לאור היתרון שישנו לערכאה הדיונית בהערכת חלופות המעצר. במקרה זה, החלטת בית המשפט המחוזי מאוזנת וסבירה ואינה מגלה כל עילה להתערבות. כמו כן, כלל הוא שבית משפט אינו כבול להמלצת שירות המבחן וההחלטה אם להורות על חלופת מעצר נתונה להכרעתו הבלעדית של בית המשפט (ראו למשל: בש"פ 6145/16 אבו חצירא נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (15.9.2016)). כמו כן נסיבותיו של העורר לעומת נסיבותיהם של הקטין ואביו שונות הן, מה גם שהעורר ביקש להקל עמו מעבר למה שנקבע בעניינו של הקטין.

הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו באב התש"ף (5.8.2020).

ש ו פ ט